

Dnia 16.03.2026 r.

Prof. dr hab. Piotr Grajter
Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi
ul. Gdańska 32, 90-368 Łódź

RECENZJA

Zleceniodawca recenzji

Wniosek o przygotowanie niniejszej recenzji, datowany na 12.01.2026 r. i sygnowany przez Sekretarza komisji habilitacyjnej, Pana dr. hab. Michała Kozorysa prof. AM, został wystosowany do mnie w następstwie Uchwały nr 20/2025 z dnia 8.12.2025 r. podjętej przez Radę Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Maciejowi Szymonowi Zakrzewskiemu. W celu przeprowadzenia ww. postępowania Rada powołała komisję habilitacyjną w następującym składzie:

- prof. dr hab. Andrzej Pikul – przewodniczący (Akademia Muzyczna im. K. Pendereckiego w Krakowie),
- prof. dr hab. Piotr Grajter – recenzent (Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi),
- prof. dr hab. Dariusz Bąkowski-Kois – recenzent (Akademia Muzyczna im. K. Pendereckiego w Krakowie),
- dr hab. Piotr Rojek – recenzent (Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego we Wrocławiu),
- prof. dr hab. Sławomir Kamiński – recenzent (Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu),
- dr hab. Michał Kozorys – sekretarz komisji,
- prof. dr hab. Leszek Skrla – członek komisji (Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku).

Do nadesłanego wniosku dołączono dwie płyty CD („*TIME TO TIME*” i „*Inspiracja: HOPE*”) oraz nośnik pendrive, zawierający dokumentację habilitacyjną w wersji elektronicznej.

Dane habilitanta

Pan dr Maciej Zakrzewski urodził się 15.10.1988 r. w Myślenicach. Naukę muzyki rozpoczął w 1997 r. w tamtejszej Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia i kontynuował ją w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Krakowie, w klasie organów. Studiował grę organową w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku pod kierunkiem prof. dr. hab. Romana Peruckiego i dr hab. Hanny Dys, uzyskując dyplom licencjata (26.06.2010) oraz dyplom magistra z wyróżnieniem (26.06.2012). Jest zdobywcą I nagrody na VII Międzynarodowym Konkursie Muzyki Organowej im. J. P. Sweelincka (Gdańsk 2009), IV miejsca na konkursie *Premio Elvira di Renna* (Włochy 2008) oraz Złotego Lauru Młodego Organisty (Giżycko 2010). W czasie studiów pracował jako organista kościołów św. Stanisława Kostki w Gdańsku Oliwie (15.10.2007 – 30.05.2008) i św. Barbary w Gdańsku (01.06.2008 –

31.10.2011), natomiast bezpośrednio po studiach był organistą Mszy Świątecznych radiowych transmitowanych z Bazyliki św. Brygidy w Gdańsku (01.09.2012 – 30.06.2015).

Pracę w zawodzie nauczyciela rozpoczął w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II st. w Gdańsku (02.09.2010 – 30.01.2018), a następnie łączył ją z odbywaniem stażu (od 01.10.2011) i zatrudnieniem na stanowisku asystenta (od 01.10.2012) w macierzystej Uczelni. Stopień doktora sztuk muzycznych został mu nadany 01.04.2019 r. uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Gdańsku i od tej pory pracuje w uczelni na stanowisku adiunkta. 01.09.2024 r. podjął dodatkową pracę Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku Wrzeszczu.

Ocena autoreferatu

W przedstawionym Autoreferacie zawarte są zwyczajowe odniesienia do ważniejszych obszarów działalności artystycznej i zawodowej Habilitanta. Autor wskazał m.in. na znaczenie atmosfery domu rodzinnego i poszczególnych etapów edukacji w rozwijaniu jego muzycznych pasji, opisał początki pracy w charakterze organisty kościelnego, omówił okoliczności powstawania pierwszych kompozycji, poinformował o formach współpracy z instytucjami i zespołami muzycznymi oraz o przejawach działalności organizacyjno-popularyzatorskiej.

Najwięcej uwagi poświęcił rekomendacji dwóch przedłożonych dzieł artystycznych. Wybór pierwszej z płyt CD (*Time to Time*) uzasadnił stwierdzeniem, że „stanowi [ona] połączenie [jego] artystycznych działań i pasji” oraz „podsumowuje ważny okres przemysłu i poszukiwań dotyczących filozofii czasu w muzyce”. Natomiast praca przy realizacji drugiej z płyt (*Inspiration: Hope*) była artystycznym wyzwaniem, polegającym na poszukiwaniu nowych inspiracji m.in. poprzez podjętą próbę dostosowania idiomu gitarowego do możliwości technicznych i brzmieniowych organów.

Relacjonując przebieg własnej działalności koncertowej omówił przede wszystkim te osiągnięcia, które odegrały istotną rolę w rozwoju jego osobowości artystycznej. Ważne miejsce w tym kontekście przyznał sztuce improwizacji, pozwalającej wykonawcy „nawiązać jeszcze większą nić połączenia z odbiorcą”. Stwierdził, że możliwość współpracy z wybitnymi muzykami jest dla niego równie istotnym doświadczeniem co prezentacja repertuaru solowego. Uznał za niezwykle ważne działanie na rzecz popularyzacji muzyki polskiej, a w szczególności tej związanej z regionem Pomorza.

Odnosząc się do swojej działalności kompozytorskiej podkreślił, że „jest silnie związana ze sztuką improwizacji”. Wymienił źródła własnych inspiracji twórczych. Odwołał się do zdobytych przez siebie nagród, a także do prawykonań, nagrań oraz edycji własnych utworów. Wyraził satysfakcję z pozytywnego odbioru własnej muzyki oraz stanu jej aktualnego i prognozowanego rozpowszechnienia.

W kontekście działalności pedagogicznej nakreślił najważniejsze, jego zdaniem, cele i zadania nauczyciela. Powołał się na własne inicjatywy i dotychczasowe osiągnięcia dydaktyczne. Określił główne kierunki swoich zainteresowań naukowych i cele podejmowanych w związku z tym inicjatyw. Podał konkretne przykłady własnej aktywności organizacyjnej i popularyzatorskiej.

Stwierdzam, że w prawidłowo skonstruowanym Autoreferacie przedstawiony został wyrazisty wizerunek artysty: organisty-wirtuoza, solisty, kameralisty, improwizatora, kompozytora, aranżera, pedagoga i organologa, który potrafi w sposób logiczny i przekonujący przedstawić własną sylwetkę artysty, a także krytycznie odnieść się do własnych dokonań.

Ocena dołączonych dzieł artystycznych

Dołączone dwie płyty CD – *Time to Time* oraz *Inspiration: Hope* – dokumentują działalność artystyczną Pana dr. Macieja Zakrzewskiego w roli organisty – solisty, kameralisty i improwizatora, a także kompozytora i aranżera. Projekt *Time to Time*, wsparty Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego, zawiera nagrania dwóch komplementarnych cykli utworów organowych *The Allegories* i *Psalterium*. Tytuł *Od Czasu do Czasu*, według słów kompozytora, nawiązuje do „specyfiki tworzenia dzieła, które powstaje w różnych odstępach czasowych”, a także – w znaczeniu bardziej ogólnym – „do filozofii czasu w muzyce”. Tytuły kolejnych utworów tego cyklu odnoszą się z jednej strony do towarzyszących od wieków ludzkości żywiołów, emocji czy stanów ducha (*Death, Fire, Love*), a z drugiej do współczesnych rozterek wynikających m.in. z konfrontacji z obecną, często wirtualną rzeczywistością (*Like, Face to book, To be or not online, Log out*).

Mimo, że poszczególne ogniwa powstawały w różnych odstępach czasu, prezentują pewne cechy konstrukcyjne, które uzasadniają połączenie ich w jeden cykl, rozpoczynający się wirtuozowską toccatą (*Like*) i kończący finałowym rondem (*Log out*). Także pozostałe części cyklu nawiązują budową do tradycyjnych gatunków i form muzycznych, takich jak marsz żałobny (*Death*), passacaglia (*Face to book*), fantazja inspirowana jakby malarskim unizmem (*Fire*), forma A B A¹ (*To be or not online*) czy struktura ewolucyjna ukształtowana po części na wzór modlitwy litanijnej (*Love*). W niektórych z nich pobrzmiewają znane motywy: *Dies Irae*, *Matko Najświętsza* (w *Death*) czy *Veni creator Spiritus* (w *Fire*).

Na temat filozoficznej warstwy *The Allegories* oraz jej muzycznych związków i odtwórczych reperkusji trafnie wypowiedziano się w poniższej recenzji:

[Artysta] ujarzmił czas w swojej kompozycji, a dokładnie – zamknął w niej współczesność, pisząc siedmioczęściową suitę organową *Allegories*. [...] Zakrzewski wchodzi jeszcze głębiej w filozoficzne przemyślenia nie tylko na temat natury czasu, ale natury jako takiej i robi to w sposób niezwykle, wciągając nas we wspólną muzyczną modlitwę ponad wyznaniem.

(Dorota Pietrzyk, *Time to time*, w „Presto”, 2025)

Utwór *Psalterium*, o budowie przypominającej 4-częściowy cykl symfoniczny, według kompozytora ma być „odpowiedzią na dychotomię świata zobrazowanego w *The Allegories*” w formie muzycznych ilustracji tekstów psalmów, wybranych ze Starego Testamentu. Cechą charakterystyczną części pierwszej jest stylizowane nawiązanie do żydowskiej modlitwy *Szema Jisrael!* Część druga, w rodzaju śpiewnego adagia, wykorzystuje motywikę pieśni kościelnej *Kto się w opiekę* – odpowiednika *Psalmu nr 91*. Część trzecia, w charakterze scherza o cechach tanecznych, ilustruje przesłanie *Psalmu nr 7*. Natomiast finałowa część imituje strukturę

Psalmu nr 113/117 poprzez muzyczne nawiązanie do przemienności śpiewu psalmodycznego z powtarzaną antyfoną.

Wszechobecną w *The Allegories* i *Psalterium* powtarzalność struktur i motywów można odczytać jako swoiste nawiązanie do retoryki muzycznej, w rozumieniu sztuki tworzenia muzyki poprzez stosowanie dobitnych form perswazji. Wyraźne wpływy francuskiej symfoniki organowej uzasadniają wybór organów Archikatedry łódzkiej. Instrument ten, ze względu na cechy budowy i walory brzmieniowe, sprzyja w szczególności sposobowi muzycznym rozważaniom nad filozofią czasu. Napisano o tym m.in. w poniższej recenzji:

O ile wirtualną przestrzeń, pełną ułudy, kreacji i manipulacji kompozytor przedstawia przez bardzo gęste, przytłaczające faktury i monumentalne [...] symfoniczne brzmienie, o tyle przeplatanka utworów ze świata „prawdziwych wartości” jawi się jako przyjemny oddech, odciążenie dla ucha [...]. Bardzo ciekawie przedstawiają się tutaj subtelne barwy poszczególnych głosów instrumentu w warunkach ekstremalnie dużego pogłosu”.

(Izabela Smelczyńska, *Od czasu do czasu*, w: „Ruch Muzyczny”, 2020)

Choć kompozytorzy nie zawsze bywają najlepszymi wykonawcami swoich utworów, to jednak, gdy decydują się wystąpić w takiej roli, dostarczają cennych odautorskich wskazówek, których nie mogliby przekazać za pomocą tylko partytury. Kompozytor Maciej Zakrzewski regularnie korzysta z takiej sposobności, a w tym konkretnym przypadku trudno byłoby odmówić mu iście wirtuozowskiej sprawności instrumentalnej, kreatywności wykonawczej czy wyobraźni brzmieniowej.

Większość utworów nagranych na płycie CD *Inspiration: Hope*, poświęconej twórczości brytyjskiego gitarzysty Harvey’a Hope’a, Maciej Zakrzewski współkreuje z Mateuszem Kowalskim. W projekcie znalazły się: aranżacje na gitarę i organy utworów gitarowych Harvey’a Hope’a: *Mercado de la Mañana*, *Love song* op. 54, *Fantasie* op. 55, organowa transkrypcja cyklu *Four New Folk Songs* op. 57 oraz własna kompozycja Zakrzewskiego *There is always Hope* na gitarę i organy. Organista docenił wyjątkowe walory gitarzysty Mateusza Kowalskiego twierdząc, że jest to „muzyk wszechstronny, otwarty na nowe konstelacje, słuchający i wyrozumiały, z którym muzyczne partnerstwo to prawdziwa przyjemność”. Wydaje się, że także gitarzysta, gdyby go o to zapytano, powiedziałby o organiście to samo, bowiem obaj artyści tworzą wyjątkowo zgrany i kreatywny duet.

Organowe aranżacje partii orkiestrowej, towarzyszącej gitarze, są, w zależności od potrzeb, dostosowywane: do „inicjowania nadchodzących zmian nastrojów” (*Mercado de la Mañana*), przemiennej gry obu instrumentów (*Love song*), zachowywania odpowiednich proporcji dynamicznych (*Fantasie*) czy uzyskiwania właściwego brzmienia (*Fantasie* cz. II). Transkrypcja z wersji gitarowej na organy cyklu *Four New Folk Songs* wymagała oddania na organach subtelnych niuansów kolorystycznych, różnicujących „wyrazisty świat brzmieniowy wywiedziony z różnych pod względem stylistycznym i emocjonalnym obrazów i przeżyć”. Z kolei praca nad dedykowanym Harvey’owi Hope’owi tryptykiem na gitarę i organy *There is always Hope* skłoniła Macieja Zakrzewskiego do zamierzonego odejścia od gęstej akordowej faktury organów na rzecz bardziej przejrzystej, linearnej, wykorzystującej oszczędną registrację, co dało pożądaną efekt w muzykowaniu z gitarzystą. Włączone do projektu dwie

improwizacje organowe, o tytułach *Hope* i *Joy of creation*, prezentujące czytelne założenia konstrukcyjne, stanowią według słów organisty „odmalowanie nastroju, chwili oraz inspiracji muzyką Hope'a, jak i samym instrumentem w Filharmonii Śląskiej”. W załączonych recenzjach znajdujemy wiele pozytywnych opinii na temat tego projektu. Oto jedna z nich:

„[Album] zawiera solowe partie organowe, improwizacje oraz transkrypcję *Four New Folk*, których folkowe wpływy są lepiej uchwycone w oryginalnych aranżacjach gitarowych [...]. Maciej Zakrzewski stworzył również porywającą aranżację *Fantazji* i trzeciej części koncertu zatytułowanego „Wczesnym rankiem” [...]. Polski organista [...] jest również kompozytorem utworu-hołdu (*There is always Hope*), który zamyka ten album tryptykiem starannie dobranej poezji”.

(Christophe Steyne Harvey *Hope pour guitare et... orgue: l'anniversaire inattendu* w „Crescendo Magazine”, 27.12.2024)

Ocena osiągnięć artystycznych

Pan dr Maciej Zakrzewski koncertował 160 razy w okresie przed uzyskaniem oraz 128 razy w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, co daje pokaźną liczbę 288 koncertów odbytych na przestrzeni 16 lat. Świadczy to o dużej aktywności i wszechstronności tego muzyka, który z powodzeniem łączy życie koncertowe z pracą pedagogiczną oraz działalnością kompozytorską, naukową i popularyzatorską.

W latach 2019-2025 występował najczęściej na terenie Pomorza i okolic, ale także w pozostałych regionach kraju oraz w ramach zagranicznych festiwali, takich jak *Weimarer Orgelsommer* (dwukrotnie), *Muzika Rigas Doma, Boghes et Organos* w Orani, *Stuttgarter Orgelsommer 2024*, *Musik in Peterskirche Görlitz*, *Internationaler Orgelsommer Berlin*, *Potsdamer Orgelsommer*, *Riesen Orgel Konzerte Stephansdom Wien*, *Hansa Organ Festival Visby* (dwukrotnie), *Lübecker Orgelsommer 2025*. Prezentował bogaty i różnorodny repertuar dzieł organowych – polskich i zagranicznych, w tym utworów pochodzących z regionu Pomorza. Często sięgał do zasobów polskiej muzyki współczesnej. Do niektórych koncertów włączał własne kompozycje i improwizacje organowe, na innych grał wyłącznie improwizowane przez siebie utwory, na jeszcze innych improwizował muzykę do projekcji filmów niemych. O jednej z jego improwizacji do filmu napisano:

W trakcie projekcji, muzyka organowa wspaniale współbrzmiała z obrazem, podkreślając emocje ekranowych bohaterów. Zakrzewski, z niezwykłą wrażliwością, wydobywał z organów dźwięki, które potęgowały wrażenia wizualne, przywracając tradycję, w której muzyka na żywo towarzyszyła filmom, wzmacniając ich dramatyzm i emocjonalną głębię.

(Dawid Owczarek, *Magiczny pokaz filmu koncertowej Radomskiej „Bestia” oraz muzyka na żywo w sali Radomskiej Orkiestry Kameralnej*, w „Nam! Radom nasze miasto”, 22.02.2025)

O walorach sztuki wykonawczej i improwizatorskiej Pana Macieja Zakrzewskiego dowiadujemy się m.in. z poniższej recenzji:

Z pełną siłą i impetem Maciej Zakrzewski rzuca się w *Fantazję* Maxa Regera na temat chorału *Halleluja! Gott zu loben bleibe meine Seelenfreud!* [...] to, jak wydobywa promienną pełnię 'Hallelujah' z olśniewających mikstur organowych registrów, jest czymś niezwykłym. [...] Prawdziwie wirtuozowskie jest wykonanie [...] jego własnej *Suite bizarre*. [...] Improwizacja [...] na podstawie ludowej pieśni Schuberta *Ruhe, schönsten Glück der Erde* prowadzi do zupełnie innego świata dźwięków [...] wirtuoz organów eksploruje głębię tej melodii od łagodnych dźwięków fletowych w najwyższych rejestrach po potężne mikstury i ostatecznie powraca do punktu wyjścia.

(Dietholf Zerweck, *Extreme Klangkontraste* w „Ludwigsburger Kreiszeitung”, 02.07.2024)

Jako kameralista Pan Maciej Zakrzewski współpracował z licznymi dyrygentami oraz uznanymi zespołami muzycznymi o różnym składzie i profilu. Ponadto byli to wokaliści i instrumentalni specjaliści, występujący wraz z organistą w repertuarze starannie wyselekcjonowanych dzieł, w przekrojowym wyborze od baroku po współczesność. W recenzji jednego z takich koncertów napisano:

Najbardziej oryginalny program przyniósł występ Macieja Obary (saksofon), Macieja Zakrzewskiego (organy) i kwartetu wokalnego *Silesia Sonans Ensemble* [...]. Choć muzycy nie współpracowali wcześniej w takim gronie, zachwycali kunsztem i precyzją. [...] We fragmentach organowo-saksofonowych zachwycała swoboda muzyków i ich biegłość techniczna. Artyści zaprezentowali bardzo wysoki, wyrównany poziom [...].

(Barbara Żurakowska, *Niecodzienne połączenia*, w „Ruch Muzyczny”, 2022)

Ważnym dopełnieniem działalności artystycznej Macieja Zakrzewskiego jest bogata dyskografia, obejmująca, tylko w latach 2019-2025, kilka najnowszych projektów o dużym znaczeniu. Przekonującą rekomendację projektu *AerOphonic*, wspartego Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego, znajdujemy w poniższej recenzji:

Uroczyste, wielkie organy i popularny akordeon łączą się w szczerą, wzruszającą i serdeczną podróż, prawdziwie ludzkie doświadczenie: gorąco polecamy.

(Christophe Steyne, *Orgue en duo (violon, trompette ou... accordéon): trois nouvelles parutions*, w „Crescendo Magazine”, 16.10.2021)

Ocena osiągnięć twórczych i naukowych

Mimo, iż Pan Maciej Zakrzewski nie odbywał studiów kompozycji, może poszczycić się bogatym dorobkiem kompozytorskim, liczącym blisko 90 utworów, powstałych w latach 2005-2025. Z załączonego wykazu wynika, że znakomita ich większość, bo blisko 70, ukazała się po 2019 roku, czyli już po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia doktora. Prócz solowych – organowych są to utwory choralne i kameralne: na głosy wokalne z organami, na solistów, chór i organy, na różne instrumenty z organami, a ponadto utwory na orkiestrę smyczkową, orkiestrę kameralną, fortepian, klawesyn oraz na różne nietypowe składy wykonawcze. Imponująca liczba, tematyczna i stylistyczna różnorodność tych kompozycji świadczą dobitnie

o wszechstronnej inspiracji i bogatej inwencji twórcy, co dodatkowo ujawnia się w oryginalnych tytułach utworów.

Tylko w latach 2019-2025 miały miejsce liczne prawykonania utworów Pana Macieja Zakrzewskiego, dokonane przez niego samego lub z jego udziałem. Niektóre jego kompozycje doczekały się nagrań płytowych przez innych artystów, natomiast najbardziej wartościowe zostały wydane drukiem. Dopełnieniem osiągnięć twórczych Pana Macieja Zakrzewskiego są jego liczne transkrypcje i aranżacje utworów nie-organowych na organy albo z udziałem organów oraz na różne ensemble w rozmaitych konfiguracjach. Za swoje osiągnięcia twórcze Pan Maciej Zakrzewski został uhonorowany m.in. Nagrodą „Hansa Organ Project” (Visby 2024), był też nominowany do Pomorskiej Nagrody Artystycznej za 2024 rok.

Swoje wielokierunkowe zainteresowania naukowe Pan dr Maciej Zakrzewski koncentruje wokół zagadnień literatury, filozofii muzyki, wykonawstwa muzyki dawnej, improwizacji i współczesnych trendów w literaturze organowej. Pasję te zaowocowały 12 wykładami wygłoszonymi podczas konferencji naukowych w Warszawie, Poznaniu i Gdańsku oraz 6 publikacjami, wydanymi nakładem gdańskiej Akademii Muzycznej.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Pan dr Maciej Zakrzewski pracuje obecnie w gdańskiej Akademii Muzycznej, gdzie prowadzi zajęcia gry na organach, harmonii praktycznej, realizacji basso continuo, gry liturgicznej i kameralistyki, a także w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku Wrzeszczu, gdzie jest nauczycielem organów i improwizacji organowej. Praca w uczelni jest dla niego okazją do systematycznego poszerzania wiedzy i umiejętności, tworzenia i realizowania programów autorskich, do wykazywania się kreatywnością w różnych przestrzeniach artystycznej i pedagogicznej aktywności, także w ramach programu Erasmus. Jako pedagog współprowadzący z profesorami zajęcia z organów i kameralistyki wykształcił w latach 2023-2025 dwoje absolwentów studiów licencjackich i dwanaścioro absolwentów studiów magisterskich. Był promotorem trzech prac magisterskich i recenzował trzy prace magisterskie. Dwukrotnie otrzymał Nagrodę III stopnia Rektora Akademii Muzycznej.

Ocena innych osiągnięć

Jako aktywny działacz Pomorskiego Stowarzyszenia *Musica Giovane* Pan Maciej Zakrzewski patronował 12 edycjom Tczewskich Wieczorów Organowych i Kameralnych. Organizował liczne koncerty w macierzystej Uczelni oraz w gdańskich kościołach. W 2025 r. otrzymał Stypendium Miasta Gdańska na realizację projektu „Hansa Organ Festival”. Był członkiem komitetów organizacyjnych: Międzynarodowego Konkursu Muzyki Organowej im. J. P. Sweelincka i Międzynarodowej sesji naukowej *Organy i Muzyka Organowa* oraz koordynatorem sympozjów poświęconych twórczości C. Francka oraz G. Muffata. Brał udział w pracach jury konkursów interpretacji i improwizacji muzyki organowej oraz kompozycji. W ramach działalności popularyzatorskiej prowadził koncerty edukacyjne w Filharmonii Bałtyckiej, a także uczestniczył w audycjach radiowych i telewizyjnych, udzielał się na swoim

blogu oraz na łamach prasy muzycznej („Presto”, „Ruch Muzyczny”, „Sześć Strun Świata”). W 2020 roku, w czasie pandemii, otrzymał Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Kultura w sieci”.

Konkluzja

Ponieważ nie miałem dotąd okazji poznać Pana dr. Macieja Zakrzewskiego osobiście, ocenę jego dorobku opieram głównie na wnioskach wysnutych po lekturze przedłożonej dokumentacji, wysłuchaniu dołączonych nagrań oraz zapoznaniu się z udostępnionymi recenzjami. Stwierdzam na tej podstawie, że dorobek artystyczny Pana dr. Macieja Zakrzewskiego jest znaczący, o czym świadczą liczne dokonania artysty w roli organisty – solisty, kameralisty i improwizatora, a także kompozytora i aranżera. Potwierdzeniem rangi koncertów z jego udziałem są prestiżowe miejsca, w których się te koncerty odbywały oraz renoma organizowanych w tych ośrodkach festiwali muzycznych. Ważnym przejawem uznania dla walorów sztuki wykonawczej i improwizatorskiej tego organisty są pozytywne recenzje jego koncertów i nagrań fonograficznych. Szczególnie te ostatnie dokonania – w zakresie koncepcji, realizacji i przesłania – stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny artystycznej instrumentalistyka. Godnymi podkreślenia są naznaczone sukcesami osiągnięcia twórcze Habilitanta oraz potwierdzone wygłoszonymi referatami i publikacjami jego rozliczne naukowe i pozanaukowe pasje. Satysfakcjonujące wyniki w pracy pedagogicznej oraz wymierne rezultaty działalności na rzecz upowszechnienia kultury muzycznej i dbałości o zachowanie tożsamości kulturowej dopełniają wizerunku tego muzyka, który swoją postawą udowodnił, że jest przygotowany do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej, pedagogicznej i naukowej.

Powołując się na wcześniej wyrażone opinie uważam, że dorobek Pana dr. Macieja Zakrzewskiego, rozpatrywany łącznie ze wskazanymi przez niego dziełami artystycznymi, jako szczególnymi osiągnięciami, spełnia bez zastrzeżeń wymagania określone w art. 227 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dotyczącej warunków przyznania stopnia doktora habilitowanego w zakresie sztuki. W związku z tym wnoszę o nadanie Panu dr. Maciejowi Zakrzewskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki muzycznej, w dyscyplinie instrumentalistyka.

Podpis recenzenta